

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ทำตามคำแนะนำและแนวทางของพ่อผู้เดียว อย่าทำความเสียหายใดๆ ในงานรับใช้
- คำถาม:** ลูกคนใดที่มายาซกอย่างหนักมาก? จุดหมายปลายทางสูงสุดคืออะไร?
- คำตอบ:** มายาซกลูกที่อยู่ในสำนักที่เป็นร่างอย่างหนักมาก พวกเขาคิดติดกับอยู่ในนามและรูป ทันทีที่สำนักของการเป็นร่างเกิดขึ้นพวกเขาก็ถูกตบตี สถานภาพของพวกเขาลูกทำลายด้วยสิ่งนี้ มันเป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมากในการตัดสินใจที่เป็นร่าง บาบาสพูดว่า: ลูกๆ กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ! เช่นที่พ่อเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูกและดังนั้นจึงปราศจากความหลงทะนงตน ดังนั้นลูกต้องกลับมาปราศจากความหลงทะนงตน ไม่ควรมีความหลงทะนงตนแม้แต่หยด
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกห่างจากเราและจะไม่มีความทุกข์ในหัวใจของเรา

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ลูกๆ พูดว่า: เมื่อเราอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนเราเป็นของบาบาและบาบาเป็นของเรา ลูกๆ ได้รับความรู้อย่างชัดเจนมาก ลูกรู้ว่าลูกได้วนไปรอบวงจร เวลานี้เราเป็นของท่านอีกครั้ง ท่านมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่เราและทำให้เราเป็นนายแห่งสวรรค์ ท่านมาอีกครั้งเหมือนกับที่ท่านมาในวงจรที่แล้ว พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกๆ! ดังนั้นอย่าเพียงแค่เป็นลูกของท่านและนั่งที่นี้ในมฤบัน ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว ดอกบัวอยู่ในน้ำและยังคงอยู่เหนือน้ำ ไม่ได้สัมผัสกับน้ำ พ่อพูดว่า: ลูกต้องอยู่ที่บ้านเพียงแต่อยู่อย่างบริสุทธิ์ นี่เป็นชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูก พ่อมาเพื่อชำระล้างมนุษย์ทั้งหมดให้บริสุทธิ์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานหลุดพ้นสำหรับทุกคนคือผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครนอกจากท่านที่สามารถชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ได้ ลูกรู้ว่าลูกได้ลงบันไดมาครั้งวงจร ลูกต้องใช้ 84 ชาติเกิดของลูกครบสมบูรณ์อย่างแน่นอน เมื่อลูกครบวงจรของ 84 ชาติเกิดและไปถึงสภาพที่เสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิงแล้วพ่อก็ต้องมา ไม่มีใครสามารถทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ก่อนหน้านี้ได้ ไม่มีใครรู้จักพ่อหรือสิ่งสร้างของท่าน ตามละครทุกคนต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์และตาโมประธานในยุคเหล็ก พ่อมาและชำระทุกคนให้บริสุทธิ์และพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นลูกจึงประกาศสิทธิ์ในมรดกของดินแดนแห่งความสุขจากพ่อ ไม่มีความทุกข์ในยุคทอง เมื่อตายในขณะที่มีชีวิตอยู่แล้วเวลานี้ลูกเป็นของพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก บาบาไม่เคยบอกให้ใครทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขา ไม่เลย ในขณะที่อยู่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกเพียงแค่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ บาบาเคยบอกหรือว่าลูกต้องทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกหรือ? ไม่เลย ลูกจากบ้านของลูกด้วยตัวลูกเองเพื่อเพื่อประโยชน์ในการทำงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกบางคนกำลังทำงานรับใช้ของพระเจ้าในขณะที่อยู่ที่บ้าน พวกเขาไม่ได้ถูกทำให้ออกจากบ้านของพวกเขา บาบาไม่ได้บอกลูกคนใดให้ทิ้งบ้านของลูก ลูกมาที่นี้ด้วยตัวของลูกเองเพื่อทำงานรับใช้ บาบาไม่ได้ทำให้ลูกคนใดทิ้งบ้านของลูก พ่อทางร่างของลูกบอกให้ลูกแต่งงานเนื่องจากลูกรู้ว่าตอนนี้เป็นเวลาสุดท้ายของดินแดนแห่งความตายลูกจึงไม่ทำสิ่งนั้น การแต่งงานหมายถึงการทำลายตนเองและดังนั้นลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? แทนที่จะเป็นเช่นนั้นทำไมตัวลูกเองไม่ซบเซาอยู่ในการทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์? ลูกต้องการอาณาจักรของราม พวกเขาเรียกร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! รามของสีดา รามได้โปรดมาและทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์! พวกเขาพูดสิ่งนี้แต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ชันยาสชี้พูดว่าความสุขของเวลานี้เป็นเหมือนมุลกา มันเป็นเช่นนั้นจริงๆ ที่นี้ไม่มีความสุข พวกเขาพูดสิ่งนี้แต่ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่าพ่อจะไม่สร้างโลกที่ทำให้พวกเขาไม่มีความสุข พ่อพูดว่า: ลูกได้ลืมไปแล้วหรือว่ามีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ในยุคทอง? ค้นสำลามาจากที่ไหน? เวลานี้ลูกต้องทำตามคำแนะนำที่พ่อไม่มีขีดจำกัดให้กับลูก ด้วยการทำตามการกำหนดของลูกเองลูกจะทำลายตนเอง บางคนประหลาดใจเมื่อพวกเขาได้ยินความรู้นี้ พวกเขาถ่ายทอดความรู้และก็วิ่งหนีไปและกลายเป็นคนทรยศ พวกเขาไปและสร้างความเสียหายให้กับงานรับใช้อย่างมากมาย! แล้วพวกเขาจะกลายมาเป็นอะไร? แทนที่จะทำให้ชีวิตของพวกเขามีคุณค่าเหมือนเพชรกลับกลายเป็นเหมือนเปลือกหอย ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีมิตของทุกสิ่งที่ลูกทำเนื่องจากพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นลูกจึงประกาศสิทธิ์ในสถานภาพเช่นนั้น ลูกต้องไม่ทำบาปใดๆ ที่นี้เพราะลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ จะมีการลงโทษหนึ่งร้อยเท่าสำหรับบาปที่ลูกทำ แม้ว่าลูกอาจจะไปสวรรค์แต่ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก ลูกมาที่นี้เพื่อศึกษาราชโยคะแล้วลูกก็กลายเป็นปวงประชา! มีความแตกต่างมากมายในสถานภาพที่ลูกได้รับ ได้มีการอธิบายว่าใครก็ตามที่ให้บางสิ่งแก่ยักษ์แล้วนำสิ่งนั้นกลับคืนไปจะใช้ชาติเกิดเป็นสัปเหร่อ พฤติกรรมของลูกบาง

คนเป็นเช่นนั้นที่สถานภาพของพวกเขาตกลง บาบาอธิบายว่า: อย่าได้มีการกระทำเช่นนั้นที่จะทำให้ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำในท่ามกลางปวงประชาแทนที่จะเป็นราชาหรือราชินี ผู้ที่อุทิศตนให้กับยักยะแล้วหนีจากไปจะเป็นอย่างไร? พ่อได้อธิบายไว้ด้วยว่า: ลูกๆ อย่าได้กระทำบาปใดๆ! มิฉะนั้นจะได้รับการลงโทษหนึ่งร้อยเท่า แล้วทำไมลูกต้องสร้างความสูญเสียให้กับตนเองเล่า? ผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านและทำงานรับใช้มากมายจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี้ มีลูกๆ ที่ยากจนจำนวนมากที่ส่งเงิน 8 แอนนาหรือ 1 รูปี คนจนประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่าผู้ที่ให้เงินหลายพันที่นี้ คนจนประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่าเพราะพวกเขาไม่ได้ทำกรรมที่บาป เมื่อมีการทำบาป การถูกลงโทษจะถูกสะสมหนึ่งร้อยเท่า ลูกต้องกลับมาเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์และให้ความสุขแก่ทุกคน หากลูกทำให้เกิดความทุกข์แล้วจะมีการตั้งศาล จะได้รับนิมิตในสิ่งที่ลูกทำและจะมีการลงโทษสำหรับสิ่งนั้น แม้กระทั่งสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ลูกบางคนรับฟังสิ่งนี้แต่ก็ยังคงมีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องต่อไป พ่อพูดว่า: ใช้ชีวิตเหมือนน้ำนมและน้ำตาลเสมอ ถ้าลูกใช้ชีวิตเหมือนน้ำเกลือ ลูกจะทำให้เกิดความเสียหายในงานรับใช้มากมาย หากลูกติดกับในนามหรือรูปของใคร นั่นก็เป็นบาปที่ใหญ่โต มายาเป็นเหมือนหนู เธอเป่าและกัดลูกในลักษณะที่แม้ว่าจะมีเลือดออกแต่ลูกก็ไม่รู้สึกตัว มายายังทำให้เลือดของลูกออกด้วยเช่นกัน เธอทำให้ลูกมีการกระทำเช่นนั้นที่ลูกไม่ตระหนักรู้ด้วยซ้ำว่าลูกกำลังทำอะไร ก็เลสทั้งห้าถลกหนังหัวลูกอย่างสมบูรณ์! บาบาต้องเตือนลูก เพื่อที่ลูกจะได้ไม่พูดต่อหน้าศาลว่าลูกไม่ได้รับการเตือน ลูกรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ท่านเองปราศจากความหลงทะนงตนอย่างมาก! ท่านพูดว่า: พ่อเป็นคนรับใช้ที่เชื่อฟังของลูก ลูกบางคนมีความหยิ่งยโสมาก! หลังจากเป็นของบาบาแล้วพวกเขาก็กระทำเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! เมื่อเทียบกับพวกเขาแล้วผู้ที่อาศัยอยู่ข้างนอกที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขาในลำหน้าพวกเขามาก ทันที่ที่ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมายาจะตอยลูกอย่างหนัก การทำลายสำนึกที่เป็นร่างคือจุดหมายปลายทางที่สูง ทันที่ที่สำนึกที่เป็นร่างเกิดขึ้นลูกก็ถูกตบตี แล้วทำไมลูกต้องมีสำนึกที่เป็นร่างที่ทำให้สถานภาพของลูกถูกทำลาย? ไม่ควรที่ลูกจะต้องกวาดพื้นเมื่อลูกไปที่นั่น หากมีลูกคนใดถามบาบา บาบาก็จะบอกลูก ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าลูกกำลังทำงานรับใช้มากแค่ไหนและลูกให้ความสุขแก่ผู้คนมากมายแค่ไหน มามาและบาบาให้ความสุขแก่ทุกคน พวกเขามีความสุขมาก! บาบาเคयर่าในความรู้อย่างมากในบอมเบย์ มีหลายคนที่เป็นเหมือนนกขรห์ (นกในเทพนิยายที่ดื่มน้ำทิพย์) บาบาพูดว่า: พ่อร่ายรำในความรู้อย่างมากที่กระตือรือร้นที่จะได้ยืมความรู้อย่างมาก และดังนั้นประเด็นที่ดีมากจึงปรากฏออกมา นกขรห์จึงดึงสิ่งนี้เข้าไปภายในตนเอง ลูกก็ต้องเป็นเหมือนนกเหล่านั้นเช่นกันแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถทำตามได้ ลูกต้องทำตามศรัทธา หากลูกทำตามการกำหนดของตนเองและปรณามพ่อ ลูกจะทำให้เกิดความเสียหายมากมาย เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกรู้คิด บารัตเคยเป็นสวรรค์ ไม่มีใครคิดว่าบารัตเป็นสวรรค์ในตอนนั้น ไม่มีแผ่นดินอื่นใดที่บริสุทธิ์เหมือนอย่างบารัต พวกเขาพูดสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาชาวบารัตเคยเป็นชาวสวรรค์ ที่นั่นเคยมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด คุรุนานากร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าและวิธีที่ท่านมาและชำระเสื้อผ้าที่สกปรกไม่บริสุทธิ์ คำสรรเสริญของท่านคือท่านคือผู้ที่ไม่มีตัวตน แทนที่จะเป็น“ชีวลิงกัม” พวกเขาใช้ชื่อว่า“บัลลังก์ที่เป็นอมตะ” เวลานี้พ่อกำลังอธิบายความลับของทั้งโลกแก่ลูก ลูกๆ อย่าได้กระทำบาป แม้แต่บาปเดียว! มิฉะนั้นแล้วการลงโทษจะถูกสะสมหนึ่งร้อยเท่า หากลูกปรณามพ่อสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก ทำให้ชีวิตของลูกมีค่าเหมือนเพชร มิฉะนั้นจะมีการสำนึกผิดเสียใจในภายหลังอย่างมาก ไม่ว่าลูกจะกระทำความผิดอะไร สิ่งนั้นจะเฝ้าแต่ก่ตรอนลูกอยู่ข้างใน นั่นจะทำความเดียวกันทุกวงจรเพื่อให้สถานภาพของฉันทกลับมาต่ำลงหรือ? พ่อพูดว่า: หากลูกปรารถนาที่จะทำตามแม่และพ่อแล้วจงทำงานรับใช้ด้วยความซื่อสัตย์ มายาจะพยายามผลักดันตัวเธอเองให้เข้ามาไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง หัวหน้าศูนย์ต้องปราศจากความหลงทะนงตนอย่างสมบูรณ์ ดูสิว่าพ่อปราศจากความหลงทะนงตนเพียงใด! ลูกบางคนรับการรับใช้ส่วนตัวจากคนอื่น พ่อปราศจากความหลงทะนงตนอย่างมาก ท่านไม่เคยโกรธใคร หากลูกๆ ไม่เชื่อฟัง พ่อสามารถอธิบายให้กับพวกเขา: ลูกกำลังทำอะไร? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่รู้ทุกสิ่ง ไม่ใช่ลูกทุกคนจะมีค่าเท่ากัน ยังคงมีบางคนที่ไม่มีความค่า บาบายังคงอธิบายให้กับลูกอยู่เรื่อยๆ มีลูกมากมายจำนวนของพวกเขาจะเพิ่มขึ้นและพวกเขาจะมีจำนวนหลายแสน พ่อเตือนลูกอยู่เรื่อยๆว่า: ลูกๆ อย่าได้ไม่ระมัดระวังและทำความผิด! ลูกมาที่นี้เพื่อกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่าได้มีการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์! อย่าติดกับในชื่อหรือรูปของใคร! อย่างกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง! มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพ่อ! เฝ้าแต่ทำตามศรัทธา! มายามีพลังมาก บาบาสสามารถอธิบายทุกสิ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้ที่เป็นที่รักที่จากหายไปนานและขณะนี้ได้กลับมาพบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดมนัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาปราศจากความหลงทะนงตนเหมือนพ่อ อย่ารับการรับใช้ส่วนตัวจากใคร! อย่าทำให้ใครมีความทุกข์! อย่ากระทำการที่เป็นบาปใดๆที่จะทำให้สัมผัสกับการถูกลงโทษ อยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันและน้ำตาล

2. ทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียวและไม่กระทำตามการกำหนดของจิตใจตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้างที่ดูแลโลกด้วยระดับของความคิดอันสูงส่งของลูก ตามสติปัญญาของใครบางคนเป็นเช่นไรบนพื้นฐานของความสูงส่งนั้นความเร็วของพวกเขาก็เป็นไปอย่างรวดเร็วตามนั้น ด้วยความชัดเจนของระดับสติปัญญาอันสูงส่งของลูกจงท่องทั่วๆไปรอบโลกในหนึ่งวินาทีและดูแลทุกดวงวิญญาณ ทำให้พวกเขามีความพอใจ มากเท่าที่ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกและยังคงเดินทางท่องทั่วๆไปรอบๆตามนั้นเสียงจะดังออกมาจากทุกทิศทางที่พวกเขาได้เห็นแสงซึ่งพวกเขาได้เห็นเทวดา นางฟ้ากำลังเดิน สำหรับสิ่งนี้จึงเป็นผู้ให้คุณประโยชน์กับตนเองและให้คุณประโยชน์ต่อโลกและเป็นนายผู้สร้างด้วยเช่นกัน

คติพจน์: การกลายเป็นนายผู้ประทานและให้ประสบการณ์ของการบรรลุผลกับดวงวิญญาณมากมายคือการกลับมาทัดเทียมกับพ่อบราห์มา

*** โอม ซานติ ***

คำพูดที่สูงส่งอันล้ำค่าของมาเตซาวารี

1) อะไรเป็นข้อพิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ทั่วไปในทุกหนทุกแห่ง?

ในกิตะเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมดมีคำพูดของพระเจ้าคือ ลูกๆ ที่โคมี่ชัยชนะ ที่นั่นมีพ่ออยู่ นี่คือการพิสูจน์ที่สูงส่งของพระเจ้า ฉันอยู่ในเทือกเขาหิมาลัยซึ่งเป็นภูเขาที่สูงที่สุดในบรรดาภูเขาทั้งหมด และในบรรดาภูเขานั้นคือภูเขาสีดำ ด้วยเหตุนี้เองในบรรดาภูเขาพวกเขาแสดงภูเขาไกลาส และในบรรดาภูเขานั้นแสดงภูเขาสีดำ สิ่งนี้พิสูจน์ให้เห็นว่าถ้าพระเจ้าอยู่ในภูเขาสีดำทั้งหมดแล้วท่านก็ไม่ได้อยู่ในภูเขาสีดำทั้งหมด ถ้าพระเจ้าอยู่บนภูเขาที่สูงที่สุดแล้วท่านก็ไม่ได้อยู่ในภูเขาที่ต่ำกว่า แล้วมีการกล่าวว่า: ที่โคมี่ชัยชนะที่นั่นมีการเกิด นั่นคือท่านไม่ได้พ่ายแพ้ สิ่งเหล่านี้พิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้มีอยู่ทั่วไปในทุกหนทุกแห่งในด้านหนึ่งพวกเขาพูดสิ่งนี้ และในอีกด้านหนึ่งพวกเขากล่าวว่าพระเจ้ามาในหลายรูปแบบและพวกเขาได้แสดง 24 อวตารของพระเจ้า พวกเขาบอกว่าปลาและจระเข้กลายเป็นทุกรูปของพระเจ้า นี่คือการรู้ผิดของพวกเขา พวกเขาเพียงแค่คิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนทุกแห่งเมื่อในความเป็นจริงในยุคหลักเป็นมายาที่มีอยู่ในทุกหนทุกแห่ง แล้วพระเจ้าจะอยู่ในทุกหนทุกแห่งได้อย่างไร? มีการกล่าวถึงในกิตะเช่นกัน: ฉันไม่ได้อยู่ในมายา สิ่งนี้พิสูจน์ได้ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนทุกแห่ง

2) โลกที่ไม่มีตัวตน - ที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด

เรารู้ดีว่าเมื่อเราพูดถึงโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีตัวตนไม่ได้หมายความว่าโลกนี้ไม่มีรูปแบบ เมื่อเราพูดถึงโลกที่ไม่มีตัวตนย่อมมีความหมายอย่างแน่นอน มีโลกแน่นอน แต่ไม่มีรูปแบบเหมือนโลกที่มีตัวตน ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีตัวตน แต่แน่นอนว่าท่านมีรูปที่ละเอียดอ่อนของท่านเอง ดังนั้นดินแดนของเราดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดจึงเป็นโลกที่ไม่มีตัวตน แล้วเมื่อเราพูดถึงโลกนั้นก็แสดงให้เห็นว่ามีโลกอยู่ที่นั่นและเราอาศัยอยู่ที่นั่นและด้วยเหตุนี้เองจึงได้ให้ชื่อว่า "โลก" ผู้คนในโลกคิดว่ารูปของพระเจ้าคือรูปของธาตุแห่งแสงที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ แต่นั่นคือที่อยู่อาศัยของพระเจ้าซึ่งเรียกอีกอย่างว่าบ้านสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องเช่นกัน ดังนั้นเราจึงไม่สามารถพูดได้ว่าเป็นบ้านของพระเจ้าคือพระเจ้า อีกโลกคือโลกที่ละเอียดอ่อนซึ่งมีเทพบราห์มาวิชญะและซึ่งการอาศัยอยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อนของพวกเขา และนี่คือโลกวัตถุหรือโลกที่มีตัวตนซึ่งแบ่งเป็นสองส่วน หนึ่งคือโลกแห่งสวรรค์ที่ปราศจากกิเลสซึ่งมีความสุขความบริสุทธิ์และความสงบอย่างสมบูรณ์เป็นเวลาครึ่งวงจร อีกโลกหนึ่งคือโลกแห่งความทุกข์และความไม่สงบที่มีกิเลสอันเลวร้าย ทำไมเราถึงบอกว่ามีสองโลกนี้? เพราะผู้คนพูดว่าทั้งโลกสวรรค์และนรกถูกสร้างโดยพระเจ้า แต่คำพูดของพระเจ้าสำหรับสิ่งนี้คือ ลูกๆ พ่อไม่ได้สร้างโลกแห่งความทุกข์ โลกที่พ่อสร้างคือโลกแห่งความสุข โลกแห่งความทุกข์และความไม่สงบเป็นเพราะดวงวิญญาณมนุษย์ได้ลืมนั่นเองและลืมนั่นเองดวงวิญญาณสูงสุด และเหตุนี้เองพวกเขาจึงต้องทุกข์ทรมานอย่างไรก็ตามมันไม่ใช่ว่าในขณะที่มีโลกแห่งความสุขและบุญแล้วจะไม่มีโลกอยู่ที่นั่น ใช่เมื่อเราพูดว่าเทพอาศัยอยู่ที่นั่น

แล้วย่อมมีกิจกรรมทั้งหมดที่นั่นแน่นอน อย่างไรก็ตามเป็นที่แน่นอนว่าไม่มีสิ่งสร้างใดๆผ่านกิเลสที่นั่น และด้วยเหตุนี้จึงไม่มีปวงกรรม โลกนั้นเรียกว่าโลกแห่งสวรรค์และเป็นอิสระจากปวงกรรม ดังนั้นหนึ่งคือโลกที่ไม่มีตัวตน อีกโลกหนึ่งคือโลกที่ละเอียดอ่อน และสามคือโลกวัตถุหรือโลกที่มีตัวตน อ้าวชะ